

Artista: Nicolas de Largillière (1656 París- 1746 París).

Títol: Adélaïde de Gueidan i la seva germana al clavecí.

Tècnica i data: oli sobre tela; se'n desconeix la data.

Època: segle XVIII, Barroc francès.

Museu: Musée Granet, Aix-en-Provence.

Instrument: clavecí (cordòfon pinçat) i viola "da gamba" (cordòfon fregat).

Comentaris: en el segle XVII eren molt freqüents els clavecins que tenien dos teclats; a cada teclat li correspon un joc de cordes amb una tessitura (extensió de notes) diferent: aguda i greu. El fet de tenir més d'un teclat facilita el pas d'una tessitura a l'altra amb agilitat; a més a més els teclats podien acoblar-se, la qual cosa permetia acumular les tessitures i característiques tímbriques dels dos, però mantenint la possibilitat d'accés individual a cadascun.

Aquests instruments no permeten una intervenció directa, personal i gradual, per la pulsació de la tecla, en la dinàmica i el volum de so; són de volum i dinàmica uniformes. Però sí que es poden fer variacions tímbriques per uns mecanismes anomenats registres.

Fins a mitjans del segle XVIII (en què, de mica en mica, fou destronat pel piano) el clavecí tingué una triple funció: de dirigent (el director el tocava), d'acompanyant (feia el baix continu) i d'instrument concertant.